Dosarul nr. 1-54/2026 (1-26025408-38-1-02032026)

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

31 iulie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
Cu participarea:
Procurorului Vasile Botnarenco
Avocaților Tudor Banu, Ion Șova, Adrian Berezovschi și Constantin Mustea
Reprezentantul legal al inculpaților Iuliana Tricolici și Tatiana Goncear

Pedagogului Natalia Bernevec

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Boțu Ruslan, născut la 23 iunie 2008, IDNP *****, domiciliat în mun. Orhei, *****, locuiește or. Șoldănești, s*****, cu studii medii incomplete, neangajat în cîmpul muncii, celibatar, nu are persoane la întreținere, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 05 noiembrie 2024, în baza art. 186 alin. (1) și art. 192¹ Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă de 1 (un) an.

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal și art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal, art.188 alin.(2) lit.b) Cod penal, de învinuire a lui:

Cibotari Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r. *****, locuiește în or. Șoldănești s*****, cu studii medii incomplete, concubinează, are două persoane la întreținere, anterior judecat prin:

-sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 16 decembrie 2024, în baza art.186 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod Penal, de învinuire a lui:

Goncear Ghenadie, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. Șoldănești, *****, cu studii medii incomplete, neangajat în cîmpul muncii, celibatar, nu are persoane la întreținere, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b) Cod penal, de învinuire a lui:

Tricolici Stanislav, născut la *****, domiciliat în or. Șoldănești, *****, cetăţean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, se caracterizează satisfăcător, neangajat în cîmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, celibatar, nu are persoane la întreținere, fără antecedente penale, IDNP *****

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b) Cod penal,

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 02 martie 2026 până la 31 iulie 2026.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Boțu Ruslan la data de 11.10.2025, în jurul orelor 17:00, afându-se într-un loc public la terasa magazinului ”Busuioc”, str. Regiei, or. Șoldănești, a acționat din intenții huliganice, fără un motiv justificat, încălcând grav ordinea publică și manifestând o obrăznicie deosebită față de societate, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, i-a aplicat lui Spătaru Petru, multiple lovituri cu pumnul peste față, ulterior în scurt timp, continuându-și acțiunile huliganice în apropierea iazului de pe strada Regiei or. Șoldănești, i-a mai aplicat o lovitură, cu un băț, care este obiect pentru vătămarea a sănătății și prin prisma art.129 alin.(2) Cod penal, este obiect asimilat armei fiind obiect întrebuințat pentru atac, în regiunea frunții, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202526D0120 din 17.11.2025, de plagă contuză, excoriație și echimoză pe fată, ce determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a sănătății.

Astfel prin acțiunile sale Boțu Ruslan săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod Penal, ”huliganismul” după indicii „ *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”*.

1.2. Tot el, Boțu Ruslan, la data de 11.10.2025, în jurul orelor 17:00, afîndu-se în apropierea iazului situat pe str. Regiei, or. Șoldănești, urmărind scop de profit şi sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, avînd intenția și scopul comiterii unui atac tîlhăresc, a aplicat lui Cușnir Iurie, întrebuințând un băț care, conform art. 129 alin (2) Cod Penal, este obiect asimilat armei fiind obiect întrebuințat pentru atac, lovituri peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202526D0119 din 17.11.2025, plagă contuză și echimoză pe cap, ce determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a sănătății, până Cușnir Iurie a căzut jos, ulterior din buzunarul pantalonilor i-a sustras telefonul mobil de model Readmi A9 în valoare de 3000 lei și bani în sumă de 1900 lei, care se aflau în husa telefonului, după care a plecat într-o direcție necunoscută, astfel cauzîndu-i părții vătămate Cușnir Iurie o daună materială în sumă totală de 4900 lei, ulterior Cibotari Ion cunoscând cu certitudine că telefonul mobil Readmi 9, a fost sustras prin atac tâlhăresc de către Boțu Ruslan de la Cușnir Iurie, avînd

scop comercializarea bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală, l-a înstrăinat cet. Nicolai Dumitru contra sumei de 800 lei.

Astfel prin acțiunile sale Boțu Ruslan a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii ”*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate săvârşit cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă* ”.

1.3. Tot el, Boțu Ruslan, la data de 11 noiembrie 2025, în jurul orei 22:00, urmărind scop de profit şi sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cu Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, având intenția și scopul comiterii unui atac tâlhăresc, l-au urmărit pe cet. Guzun Oleg în timp ce ultimul se deplasa pe str. Izvoarelor din or. Șoldănești, l-au atacat de la spate și au aplicat în privința lui violență fizică periculoasă pentru viața și sănătate, manifestată prin aplicarea de către Boțu Ruslan a loviturilor cu pumnii, în regiunea capului și a feței, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202526D122 din 26.11.2015: fractura închisă a osului nazal cu deplasare de fragmente, edem posttraumatic al țesuturilor moi pe cap, care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale, după ce Guzun Oleg a căzut jos, Buțu Ruslan împreună cu Tricolici Stanislav, i-au sustras în mod deschis din buzunarele de la scurta în care era îmbrăcat, suma de 950 lei MDL, dintre care 9 (nouă) bancnote cu nominalul a cîte 100 (o sută) lei și o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, telefonul mobil de model „Redmi Note 7”, cu costul de 3500 lei, în care se aflau cartelele SIM cu nr. ***** și nr. ***** și două carduri bancare de la BC „Moldindconbank” SA și BC „MAIB” SA, cauzându-i un prejudiciu material în valoare totală de 4450 lei.

Astfel prin acțiunile sale Boțu Ruslan a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii ”*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane*” .

2.1. Cibotari Ion, la data de 11.10.2025, în jurul orelor 18:00, cunoscând cu certitudine că Boțu Ruslan, prin comiterea unui atac tâlhăresc la 11.10.2025 aproximativ la orele 17:00, asupra lui Iurie Cușnir, a sustras în mod deschis un telefon mobil ”Redmi A9”, având scop de profit și urmărind scopul comercializării unui bun despre care știa că telefonul respectiv a fost obținut pe cale criminală, aflîndus-se or. Șoldănești, str. Pușkin 19, în fața gospodăriei lui Nicolae Dumitru, a vândut telefonul mobil ”Redmi A9”, cet. Nicolai Dumitru contra sumei de 800 lei.

Astfel prin acțiunile sale Cibotari Ion săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 199 alin. (1) Cod Penal, ”Dobândirea sau comercializarea bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală” după indicii „ *comercializarea, fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală*”.

3.1. Goncear Ghenadie, la data de 11 noiembrie 2025, în jurul orei 22:00, urmărind scop de profit şi sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cu Boțu Ruslan și Tricolici Stanislav, având intenția și scopul comiterii unui atac tâlhăresc, l-au urmărit pe cet. Guzun Oleg în timp ce ultimul se deplasa pe str. Izvoarelor din or. Șoldănești, l-au atacat de la spate și i-au aplicat în privința lui violență fizică periculoasă pentru viața și sănătate, manifestată prin aplicarea de către Boțu Ruslan a loviturilor cu pumnii, în regiunea capului și a feței cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202526D122 din 26.11.2015: fractura închisă a osului nazal cu deplasare de fragmente, edem posttraumatic al țesuturilor moi pe cap,

care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale, după ce Guzun Oleg a căzut jos, Tricolici Stanislav și Buțu Ruslan, i-au sustras în mod deschis din buzunarele de la scurta în care era îmbrăcat, suma de 950 lei MDL, dintre care 9 (nouă) bancnote cu nominalul a câte 100 (o sută) lei și o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, bani care i-au împărțit între ei și telefonul mobil de model „Redmi Note 7", cu costul de 3500 lei, în care se aflau cartelele SIM cu nr. ***** și nr. ***** și două carduri bancare de la BC „Moldindconbank" SA și BC „MAIB" SA, care le-au aruncat în pârâul din apropiere, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 4450 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Goncear Ghenadie a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal "Tâlhăria" după indicii "*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane*"..

2.1. Tricolici Stanislav, la data de 11 noiembrie 2025, în jurul orei 22:00, urmărind scop de profit şi sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă, cu Boțu Ruslan și Goncear Ghenadie, avînd intenția și scopul comiterii unui atac tâlhăresc, l-au urmărit pe cet. Guzun Oleg în timp ce ultimul se deplasa pe str. Izvoarelor din or. Șoldănești, l-au atacat de la spate și i-au aplicat în privința lui violență fizică periculoasă pentru viața și sănătate, manifestată prin aplicarea de către Boțu Ruslan a loviturilor cu pumnii, în regiunea capului și a feței cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202526D122 din 26.11.2015: fractura închisă a osului nazal cu deplasare de fragmente, edem posttraumatic al țesuturilor moi pe cap, care conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale, după ce Guzun Oleg a căzut jos, Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, i-au sustras în mod deschis din buzunarele de la scurta în care era îmbrăcat, suma de 950 lei MDL, dintre care 9 (nouă) bancnote cu nominalul a câte 100 (o sută) lei și o bancnotă cu nominalul de 50 (cincizeci) lei, telefonul mobil de model „Redmi Note 7", cu costul de 3500 lei, în care se aflau cartelele SIM cu nr. ***** și nr. ***** și două carduri bancare de la BC „Moldindconbank" SA și BC „MAIB" SA, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 4450 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***Tricolici Stanislav*** a comis infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2) lit. b), din Codul penal – "Tâlhăria" după indicii "*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane*"

Privind procedura.

5.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav au înaintat cereri, semnate autentic de aceștea, contrasemnate de reprezentanții legali și a apărătorii acestora, prin care au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunosc vina în săvârșirea infracțiuni incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

5.2. În ședință de judecată, inculpații Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav au confirmat veridicitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, reiterând că recunosc vina în comiterea faptei incriminate.

5.3. La fel, apărătorul Adrian Berezovschi și reprezentantul legal Tatiana Goncear, care

acționează în interesele inculpatului Goncear Ghenadie, apărătorul Constantin Mustea și reprezentantul legal Iuliana Tricolici, care acționează în interesele inculpatului Tricolici Stanislav apărătorul Tudor Banu, care apără interesele inculpatului Boțu Ruslan, și apărătorul Ion Șova, care apără interesele inculpatului Cibotari Ion, în ședință de judecată au confirmat autenticitatea cererilor întocmite și au susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

5.4. Acuzatorul de stat, Vasile Botnarenco și părțile vătămate Iurie Cușnir și Oleg Guzun în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cererilor şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

5.5. Instanța de judecată atestă, că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

5.6. Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată, remarcând faptul că semnătura inculpaților Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav din cererile întocmite sunt autentice, susținute de aceștea personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestor cereri, prin care inculpații recunosc fapta incriminată lor, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimii au solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererile inculpaților Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererilor inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că fapta inculpaților este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în spețe este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tăcit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpații au înaintat cerere autentice în acest sens, au susţinut-o în prezenţa apărătorilor și a reprezentanților legale desemnații, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziţia inculpaților în şedinţă de judecată.

6.1. În şedinţă de judecată, inculpatul ***Boțu Ruslan***, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a declarat următoarele:

- Episodul cu Spătaru Petru a menționat că, în luna octombrie 2025, se afla împreună cu Ion Cibotari în orașul Șoldănești, unde s-a întâlnit cu Iurie Cușnir și au consumat împreună bere. Acesta a relatat că, la un moment dat, o persoană necunoscută l-a insultat și l-a lovit cu palma. Ulterior, după ce a mai consumat bere, în timp ce se îndrepta spre domiciliu, l-a lovit pe Iurie Cușnir și i-a luat telefonul mobil din buzunar, după care a părăsit locul faptei. A precizat că i-a aplicat lovituri lui Iurie Cușnir, întrucât acesta intervenise în conflictul cu Spătaru Petru. Totodată, a declarat că regretă cele comise și că este dispus să repare prejudiciul material cauzat părții vătămate. A mai indicat că, în husa telefonului se aflau suma de 1.900 lei, iar telefonul l-a transmis lui Ion Cibotari, care ulterior l-a dat lui Dima ”Valiucic” pentru a fi vândut. Acesta a mai declarat că ideea de a lua telefonul i-a venit după ce l-a lovit pe Iurie Cușnir și că, în momentul sustragerii telefonului, Ion Cibotari se afla la aproximativ 500 de metri distanță.
- Episodul privind persoana vătămată Oleg Guzun, a declarat că, în seara respectivă, se afla la barul „La Haiduci” din orașul Șoldănești, împreună cu Goncear Ghenadie și Stanislav Tricolici, unde a venit și Oleg Guzun, care le-a cumpărat bere. După ce au consumat băuturi alcoolice, au ieșit afară, iar Stanislav Tricolici a propus să-l agreseze pe Oleg Guzun și să-i i-a bunurile. Astfel, l-au urmărit pe Oleg Guzun și i-a aplicat lovituri în regiunea capului, după care i-a fost luat telefonul mobil, care ulterior a fost aruncat la pământ de către Goncear Ghenadie. De asemenea, a declarat că din posesia lui Oleg Guzun au fost luați 400 lei și cardurile bancare, iar banii au fost împărțiți între participanți, iar lui revenindu-i suma de 200 lei. Acesta a mai relatat că Stanislav Tricolici a încercat să retragă bani de pe cardurile bancare, fără succes, după care cardurile au fost aruncate într-o râpă. A recunoscut că el a fost persoana care l-a atacat pe Oleg Guzun din spate și i-a aplicat mai multe lovituri, menționând că l-au urmărit deoarece știau că acesta consumase bere și avea bani asupra sa. Ultimul a căutat în buzunarele lui Oleg Guzun și a găsit suma de 400 lei, precizând că este posibil ca în buzunare să se fi aflat și alți bani, care au căzut în timpul incidentului. De asemenea, a menționat că la acel moment se afla într-o stare avansată de ebrietate. Se căiește sincer și îi pare rău de cele comise.

6.2. ***Inculpatul Cibotari Ion***, în ședința de judecată, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a declarat următoarele că, în luna octombrie 2025, împreună cu Boțu Ruslan, s-a deplasat la un bar, unde se aflau Iurie Cușnir și încă o persoană necunoscută. Ulterior, au intrat într-un magazin, au procurat câte o bere și au ieșit afară. A declarat că Ruslan s-a adresat cu cuvinte jignitoare față de persoane aflate în acel loc, după care s-a ridicat și la lovit pe una dintre acestea. După incident, fiecare s-a îndreptat spre domiciliu. Ulterior, Boțu Ruslan a venit la el și i-a solicitat să vândă un telefon mobil, motivând că este minor. Inculpatul a declarat că a dus telefonul la Dima"Valiucic", unde l-a vândut contra sumei de 800 de lei. Menționează că și-a dat seama de proveniența telefonului adus de Boțu Rulan. Se căiește sincer și îi pare rău de cele comise.

6.3. ***Inculpatul Goncear Ghenadie***, în ședința de judecată, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a declarat următoarele, ***Episodul cu Oleg Guzun***
În anul 2025, într-o zi de toamnă, împreună cu Tricolici Stanislav s-a aflat la domiciliul acestuia, iar în jurul orelor 19:00–20:00 au ieșit la plimbare prin oraș. Ulterior, în centrul localității s-au întâlnit cu Boțu Ruslan și fratele acestuia, precum și cu alte persoane. A relatat că, după o discuție purtată între aceștia, Oleg Guzun a procurat bere, iar ulterior au intrat într-un bar, unde au consumat băuturile alcoolice. După ce au părăsit localul, Stas a propus să îl lovească pe Oleg Guzun, iar ca urmare s-au deplasat în urma acestuia.Tricolici Stanislav a mers înainte pentru a-i cere o țigară lui Oleg Guzun, iar Boțu Ruslan a venit din spate și i-a aplicat acestuia trei lovituri cu pumnii în regiunea capului. După ce partea vătămată a căzut, Boțu Ruslan i-a luat bunurile din buzunare, inclusiv portmoneul și telefonul mobil. Ulterior, s-au deplasat într-o vale, unde Boțu Ruslan a împărțit banii sustrași, oferindu-i suma de 100 de lei și lui Tricolici Stanislav – 100 de lei, iar pentru sine a păstrat 200 de lei. De asemenea, Boțu Ruslan i-a înmânat lui Tricolici Stanislav cardurile bancare ale victimei și l-a trimis la bancomat pentru a retrage bani. Întrucât acesta nu a reușit să efectueze retragerea, ulterior a aruncat cardurile într-un râu.Telefonul mobil l-a deteriorat prin lovire și că îi pare foarte rău pentru cele săvârșite. Oleg Guzun știa că ei sunt minori, deoarece Tricolici Stanislav locuiește în vecinătate cu acesta. Totodată, a precizat că nu cunoaște care a fost scopul de a-l agresa pe Oleg Guzun, menționând că ideea de a-l urmări și de a-i sustrage bunurile a aparținut lui Boțu Ruslan. De asemenea, a declarat că bunurile victimei au fost luate de Boțu Ruslan, iar Tricolici Stanislav nu și-a însușit personal bunuri de la Oleg Guzun.

6.4. ***Inculpatul Tricolici Stanislav***, în ședința de judecată, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a declarat că data și luna nu î-și aduce aminte, dar în anul 2025, s-a deplasat împreună cu Goncear Ghennadie la plimbare în centrul orașului. În apropierea localului „Doi Haiduci" s-au întâlnit cu Boțu Ruslan și cu alți tineri. Ulterior, a sosit și Oleg Guzun. Acesta a rugat ca fratele lui Ruslan să execute un salt, ceea ce a făcut de două ori. Oleg Guzun a cumpărat bere, iar după ce au consumat băuturile alcoolice, el și Goncear Ghennadie au ieșit afară pentru a fuma. Se aflau în stare de ebrietate și nu își amintește cu exactitate cine a propus să îl urmărească pe Oleg Guzun până la scara blocului de pe strada Izvoarelor. A menționat că s-a deplasat acolo pentru a-i cere o țigară. În acel moment, Boțu Ruslan l-a lovit pe Oleg Guzun din spate cu 2–3 pumni, după care i-a sustras telefonul mobil și banii din portofel. Ulterior, toți au fugit de la fața locului, iar Ruslan Boțu le-a împărțit bani, după care fiecare s-a deplasat la domiciliu. A extras cardurile bancare, le-a dus la bancomat

pentru a verifica dacă pe acestea se aflau mijloace bănești, după care le-a aruncat. De asemenea, a declarat că a deteriorat telefonul mobil. Totodată, a precizat că băuturile alcoolice au fost cumpărate de Oleg Guzun. Din bunurile persoanei vătămate a luat suma de 400 de lei, Boțu Ruslan a luat 2 000 de lei, iar el și Goncear Ghenadie au primit câte 100 de lei fiecare.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

7.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpaților prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

7.2. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţele de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

7.3. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpații Boțu Ruslan, Cibotari Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav își recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpați:

7.4. Pe epizodul cu partea vătămată Cușnir Iurie din 11.10.2025.

- ***declarațiile părții vătămate Cușnir Iurie*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, a declarat că locuiește pe adresa sus indicată împreună cu concubina sa Olga Crăciun, la 11 octombrie 2025, în jurul orelor 13.00-14.00, acesta împreună cu prietenul său Petru a adus o lada de căpșuni domnului Vitalie Doroscheivici la care lucrează Petru, în regiunea magazinului Busuioc care se afla pe strada Regiei, i-a zis lui Petru că pînă a veni domnul Vitalie, să servească cîte o bere la acest magazin, în acea zi a primit salariu de 2000 lei care i-a pus în husa telefonului, ajungînd la magazin acesta a luat cîte o bere și cîte 50 de grame de rachiu, la ambii, menționează că toate bancnotele era de cîte 200 lei, în acest timp cît acesta era în magazin a auzit gălăgie afară ușa fiind deschisă auzea cum doi băieți necunoscuți acestuia strigau la Petru dar nu a înțeles din ce motiv și după care aceștia doi au intrat în magazin continuînd să strige dar fiind opriți de vînzătoare zicîndu-le că cheamă poliția, la fel și acesta le-a făcut observație ca să-i dea pace lui Petru, apoi a luat berea și rachiul și a ieșit în fața magazinului la terasă, împreună cu Petru serveau și așteptau ca să vină domnul Vitalie, la scurt timp a venit domnul Vitalie, căruia i-a dat căpșuna și acesta a plecat, după acesta au ieșit și aceștia doi din magazin cu scopul de a-și cere scuze de la Petru și le-a propus ca să servească cu ei o bere de 2,5 litre, unde împreună au servit bere cu ei și au făcut cunoștintă cu ei, pe unul îl chema Ruslan și pe celălalt Ion ambii de origine romă, după a pus și ultimul o bere de 2,5 litre, menționează că el a scos banii din husa telefonului afara la terasa magazinului și Ruslan a văzut acest moment, după ce au consumat berea la scurt timp acesta a plecat la veceu și revenind a văzut că Petru era bătut și anume toată fața era însîngerată și jos la pămînt în acest moment, ultimul l-a întrebat pe Petru ce s-a întîmplat la care acesta nu putea să vorbească din cauza loviturilor, deci pînă a revenit de la veceu aceștia doi deja după ce-l bătuseră pe Petru plecau spre tabac zavod pe strada Regiei, ridicîndu-l pe Petru aceștia s-au pornit din urma lor pentru că și ei locuiesc în direcția ceea, ei deplasîndu-se spre locul de muncă în regiunea iazului de la tabac zavod pe un drum mai la deal de iaz pe ei din urmă i-a ajuns Ruslan acesta era singur, ultimul auzind cum acesta tropăia alerga din urma acestora ca să îi ajungă pe ei, acesta cînd s-a întors Ruslan avea în mînă un băț gros unde acesta apropiindu-se de ei l-a lovit pe Petru în frunte cu el, apoi pe ultimul l-a lovit de mai multe ori peste tot corpul unde nimerea, la care ultimul a pus mînile deasupra capului pentru a se proteja cît de cît, menționează că acel băț avea o țintă unde cu el i-a provocat dureri fizice, acesta fiind în genunghi la pămînt, după ceva timp acesta l-a lasat în pace și a fugit de acolo, în acel moment Petru i-a zis că l-a văzut cum i-a luat din buzunar de la pantaloni de la spate telefonul de model Redmi 9A de culoare albastră cu husă de culoare neagră unde în ea avea suma de bani de 1900

lei, după neavînd telefon a plecat la vecinul Vitalie pentru ca el să sune la domnul Vitalie să-i zică de cele întîmplate, apoi discutînd cu domnul Vitalie acesta a venit și i-a luat și i-a dus la IP Șoldănești unde a comunicat acestora ce s-a întîmplat cu ei (f.d.132-133, vol. I);

- ***declarațiile martorului Nicolai Dumitru*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* a declarat că prin luna octombrie data nu-și amintește cu precizie acesta fiind în piața din or. Șoldănești unde activează în calitate de vînzător, pînă la orele mesii de el s-a apropiat un baiat pe nume Ruslan așa la general îl cunoaște unde acesta i-a propus ca să cumpere un telefon de model REDMI 9 de culoare albastru, la prețul de 800 lei la care acesta l-a întrebat dacă este furat iar ultimul a răspuns că nu. După i-a achitat 800 lei și acesta a plecat, nu ține minte dacă acesta era cu husă, la data de 03.12.2025 pînă la orele mesii, la acesta la muncă a venit un polițist și cu persoana care îi aparținea telefonul sus menționat cu scopul de așsi recunoaște telefonul, uitîndu-se aceasta nu și-a identificat telefonul, menționează că în luna octombrie și noiembrie a vîndut mai multe telefoane inclusiv și pe cel menționat mai sus, cine l-a procurat nu poate spune (f.d.153-153, vol. I);

- ***declarațiile martorului Doina Tamara*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* a declarat că prin luna octombrie data nu-și amintește, activează vînzătoare la magazinul ”Busuioc”, a venit Iurie, pe care îl cunoaște de mai mulți ani, deoarece toată viața a lucrat prin magazine și cunoaște lumea, acesta mai era cu cineva, au luat o bere și au ieșit afară. Apoi peste ceva timp au venit doi tineri de origine romă, ea a auzit că aceștia au început a se certa între ei, ea le-a spus să nu facă gălăgie. Aceștia au început să facă gălăgie, apoi aceștia au servit alcool împreună. Ce a fost afară ea nu cunoaște, deoarece nu a ieșit pentru că la magazin au fost cumpărători, dar seara, cînd a a venit servitoarea a întrebat-o din ce motiv la terasă este sînge (f.d.155-155, vol I);

- ***Procesele verbale de cercetare la fața locului din 10 decembrie 2025,*** prin care a fost cercetată proximtitatea magazinului”Busuioc” (f.d. 29-33 vol.I);

- ***Procesele verbale de cercetare la fața locului din 10 decembrie 2025,*** prin care a fost cercetată strada Regiei, în apropiera fostei uzine de fermentare a tutunului (f.d.34-38 vol I);

- ***Raportul de expertiză judiciară nr. 202526D0120 din 17 noiembrie 2025***, prin care la Spătaru Piotr s-a depistat plagă contuză, excoriație și echimoză pe fată, care în comun determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare usoară a sănătății (f.d.74-75, vol.I);

- ***Raportul de expertiză judiciară nr. 202526D0119 din 17 noiembrie 2025***, prin care la Cușnir Iurie, s-a depistat, plagă contuză și echimoză pe cap, ce determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare usoară a sănătății (f.d.83-84, vol.I);

7.5. Pe epizodul cu partea vătămată Guzun Oleg.

-declarațiile părții vătămate Guzun Oleg**,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora*, a declarat că la data de 11 noiembrie 2025, a fost la muncă, iar după orele de muncă și anume după orele 16:00 minute, deoarece conform graficului de muncă, ei activează pînă la ora indicată, s-a întîlnit cu niște antreprenori care au efectuat careva lucrări în s. Olișcani, r-nul Șoldănești și anume, au montat stîlpi și conductori electrici de tensiune joasă, iar după finisarea acestor lucrări, echipa respectivă urma să plece în or. Soroca. Astfel pe la orele 16:30 minute, el cu alți colegi de-ai săi, s-au întîlnit cu echipa de antreprenori și puțin au sărbătorit, ba chiar a consumat și puțin alcool. Aproape de orele 18:00 minute, echipa de antreprenori, a plecat spre Soroca, iar ceilați la fel au hotărît ca să meargă fiecare pe la casa sa. Totodată a rugat șoferul de serviciu, ca să-l ducă pînă la domiciliu, din motiv că era puțin servit. Ajungînd în centrul orașului Șoldănești, l-a rugat pe șofer ca să se oprească, din motiv că dorea să-și procure un pachet cu țigări. Acesta a oprit și el s-a coborît din automobil. În timp ce se afla afară în stradă, lîngă

automobilul de serviciu, l-a obeservat pe Ștefan Babcinețchi, în fața barului „La Haiduci”, s-a salutat cu acesta și el i-a propus că să meargă la ei în bar. Șoferului i-a zis ca să se ducă înapoi la muncă. A intrat în bar „La Haiduci”, unde se aflau cîteva persoane de gen masculin, pe care el nu le cunoaște, posibil vreo 5-6 la număr, cu o vîrstă cuprinsă între 15-18 ani. Printre aceștia se afla și vecinul său minor, căruia îi spune Stas, acesta avînd familia Tricolici. El s-a apropiat de tejghia și și-a procurat o sticlă de bere cu volumul de 0,5l, pe care s-a așezat în interiorul localului și o servea. Tot în acest timp, careva din minorii care se aflau în local, au început să se rotească în spate (să facă salit), el i-a lăudat pentru acest lucru și le-a propus ca să-i servească cu suc sau apă dulce carbogazoasă, la care ei i-au zis că nu doresc ce li-a propus, dar doresc să-i servească cu o bere. Imediat i-a zis lui Ștefan ca să le dea o bere, pe care o va achita el. Ștefan le-a dat o bere cu volumul de 2,5litri. El nu cunoaște ce au făcut ei cu berea, deoarece el discuta în acel timp cu Ștefan, dar cînd le-a zis, în glumă, că să-l servească și pe el cu un pahar cu bere, aceștia au zis că deja nu mai au bere deoarece au servit-o, solicitîndu-i să le mai procure încă una, dar el le-a zis că dacă fac din nou rotații le mai procură o bere. Aceștia s-au rotit, el le-a achitat încă o bere cu volumul de 2,5 litri. După ce i-a servit berea cu volumul de 0,5 litri, a comandat o cafea pe care la fel a servit-o și cineva dintre băieții, care se aflau cu ei în incinta barului, l-au rugat ca să le cumpere cafea și el le-a cupărat, dar cîte la număr nu-și amintește. După ce și-a servit cafeaua, Ștefan a spus că este ora 22:00 și programul de lucru a luat sfîrșit și i-a rugat ca să iesă, ceea ce au și făcut. În timp ce mergea pe drum spre casă de unul singur, deoarece ceilalți rămăseseră afară în fața barului a auzit ceva în spate. Fiind ajuns la cotitura cu strada Izvoarelor, a auzit că cineva mergea în spatele său, ba chiar se auzea vorbă, dar n-a dat importanță. Fiind după indicatorul, cedați trecerea, a simțit o lovitură de la spate în regiune capului partea dreaptă, laterală și a căzut jos fără cunoștință. Nu știe cu ce a fost lovit, dar a fost o lovitură puternică. El și-a revenit dar nu știe după cît timp, în jurul său nu era nimeni și a observat jos o baltă de sînge, în care se aflau două țigări după filtru, de a le sale. Tot atunci a simțit că-l durea tare capul și nasul, din care îi curgea din abundență sînge, s-a ridicat de jos și a mers acasă. A intrat în casă și l-a văzut soția care s-a speriat de el, în ce stare era, deoarece hainele îi erau pline de sînge și fața umflată. Imediat soția a apelat la serviciul 112, solicitând intervenția poliției și a ambulanței. Tot atunci a verificat buzunarele de la haine și a văzut că tot ce avea în ele lipsește și anume, cheile de la casă și automobil i le-a lăsat, iar telefonul mobil de model „Redmi Note 7” de culoare neagră, care se afla în husă de culoarea neagră din cauciuc/silicon, în sumă de 3500 lei, pe care l-a procurat de pe „Joom” din China, două carduri bancare de la BC”Moldindconbak” pe numele tatălui său, Guzun Anatolie, pe care i la dat ca să-i scoată niște bani, al doilea card, era pe numele său de la BC„Agroindbank” și suma de 950 lei, cu 9 (nouă) bancnote cu nominalul a cîte 100 lei și o bancnote cu nominalul a cîte 50 lei. Astfel i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 4450 lei. La fel în buzunar se aflau și niște acte și anume facturi de gaz, energie electrică și copia buletinului de identitate a tatălui său. Menționează că cînd a ieșit din bar, toate aceste obiecte se flau la el în buzunare la scurta de toamnă. Tot în acea seară soția sa a blocat cele două carduri. În telefonul mobil se aflau două caretele sim, una de la compania ”Orange” cu numărul *****, care-i aparține lui și a doua cartele de la compania ”Unite” cu numărul *****, care este de la serviciu, dar o are în folosință. La data de 11 noiembrie 2025, după ce a venit poliția la el la domiciliu, a fost internat în Secția Chirurgie a SR Șoldănești, cu fractura nasului, traumă cranio cerebrală. Cine l-a lovit și i-a sustras lucrurile personale nu cunoaște și nici nu i-a văzut, din motiv că l-au atacat de la spate, apoi și-a pierdut cunoștința și cînd și-ar revenit lîngă el nu se afla nimeni (f.d. 148-150 vol.I);

- ***declarațiile martorului Babcinețchi Ștefan*****,** *oferite la faza de urmărire penală, potrivit cărora,* a declarat că locuiește în or. Șoldănești, pe adresa sus indicată. Tot aici ține să comunice că a deschis o mică afacere și anume ÎI „Babcinețchi Ștefan", unde este angajat în calitate de barmăn. În perioada lunii noiembrie 2025, data exactă nu și-o amintește, posibil pe la începutul lunii, între orele 20:00-21:00, el se afla la muncă și afară la terasă se aflau mai multe persoane și anume niște tineri, care erau împreună așezați la o masă și discutau. În scurt timp la bar a venit și cet. Guzun Oleg care s-a apropiat de el, vizual i-a părut că este în stare de ebrietate și i-a propus ca să servească cu el o bere, la care dînsul i-a răspuns că nu servește băuturi alcoolice și tot atunci acesta s-a apropiat de masa tinerilor, unde erau: Boțu Ruslan, fratele acestuia mai mic, Stas, familia căruia nu o știe și încă careva persoane, pe care vizual îi cunoaște dar cum se numesc nu știe. Guzun Oleg a discutat ceva cu tinerii respectivi, aceștia au făcut niște acrobații (salitu), după care Oleg s-a apropiat de tejghea și a procurat o sticlă cu bere, cu volumul de 2,35 l., apoi s-a îndreptat către tinerii care i-a menționat anterior și acolo au servit, dar care dintre aceștia au servit și care nu cunoaște, deoarece n-a stat cu ei. Peste puțin timp, Guzun Oleg a mai procurat o sticlă cu bere, cu acelaș volum și din nou a mers la masa unde se aflau tinerii menționați mai sus. El peste puțin timp s-a apropiat de ei și le-a zis că dorește să închidă localul și aceștia s-au ridicat și au plecat. Guzun Oleg a văzut personal cum s-a îndreptat pe drumul care duce spre sediul fostei Judecătorie, iar Boțu Ruslan cu fratele său, Stas și încă cineva, nu-și amintește exact cine au plecat în direcția gării feroviare. Ce a urmat apoi el nu cunoaște (f.d. 156-158 vol.I);

- ***declatațiilor martorului Cebotari Vasile****,* care a declarat că, locuiește în or. Șoldănești str. Ștefan cel Mare 38, împreună cu mama, tata și încă un frate mai mic, își face studiile la L/T „Ștefan cel Mare", fiind elev în cl.VIII-a. Pe data de 11 noiembrie 2025, aproximativ pe la orele 20:00 min., a mers în centru orașului Șoldănești, iar cînd se afla în preajma barului „La Haiduci", s-a întîlnit cu Boțu Ruslan și Boțu Marius, cu care a stat de vorbă. Tot în acel timp, în locul unde se afla a venit și Tricolici Stas și un băiat pe nume Ghena. Marius, în timp ce ei stau de vorbă, făcea niște întorsături în spate (salit). Tot atunci, pe lîngă ei, trecea o persoană de gen masculin, pe care el o cunoaște, dar nu știe cum îl cheamă. Adică cunoaște că acesta locuiește cu Tricolici Stas într-o mahala. Bărbatul acesta s-a apropiat de ei și l-a rugat pe Marius să mai facă niște rotații în spate și acesta a acceptat, iar după ce a făcut rotațiile (salitu), acel bărbat le-a propus ca să-i servească cu bere. A mers și a procurat două sticle cu bere, cu volumul de 2,5l., pe care le-au servit. Între timp Babcinețchi Ștefan, s-a apropiat de ei și le-a comunicat că închide barul și ei au ieșit cu toții. El împreună cu Marius s-au dus acasă, iar bărbatul care a stat cu ei la masă, la fel a comunicat că se duce acasă și s-a îndreptat pe drumul unde se află podul, adică trece rîul Șoldănești. După cum a zis, el cu Marius s-au îndreptat spre gara feroviară, iar pe Ruslan Boțu cu Tricolici Stas și băiatul pe nume Ghena, i-a văzut că s-au dus tot în direcția unde a plecat și acel bărbat. Ei nu le-au comunicat unde se duc și ce doresc să facă mai departe (f.d.162-163, vol.I);

-***raportul de expertiză judiciară nr. 202526D0122 din 26.11.2025*** la partea vătămată Guzun Oleg s-a constatat: fractura osului nazal, cudeplasare de fragmente, echimoze și edem posttraumatic al țesuturilor moi pe cap, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, care putea fi pumnul și piciorul, ca urmare a loviturilor repetate (luând in considerare numărul leziunilor corporale, nu mai puțin de două lovituri), posibil în timpul și circumstanţele indicate, în comun, determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în considerare localizarea anatomică şi aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticala se exclude. Localizarea leziunilor corporale

este în regiuni anatomice a corpului: accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare.Luând în considerare localizarea anatomică a leziunilor corporale, posibil victima în raport cu agresorul în momentul cauzării acestora se afla faţă în faţă (f.d.106-107, vol. I);

-procesul verbal de cercetare la fața locului din 11 noiembrie 2025 prin care a fost cercetată strada Izvoarelor, locul unde s-a comis infracțiunea (f.d.42-44, vol. I);

-procesul verbal de cercetare la fața locului din 12 noiembrie 2025 prin care a fost cercetată strada Victoriei, locul unde s-au depistat și ridicat, un telefon mobil de model Readmi, deteriorat, card bancar pe numele Guzun Anatol, un card instant de culoare verde, o cartelă sim Orange, o cartelă sim Moldtelecom (f.d.45-51, vol. I);

-procesul verbal de cercetare la fața locului din 12 noiembrie 2025 prin care a fost cercetată strada Victoriei, în apropiera sediului fostei judecătorii, unde a fost depistată o husă de la un telefon mobiul și un pachet de țigări ”Chesterfeld” (f.d.52-54, vol.I);

-procesul verbal de examinare a obiectului din 17 noiembrie 2025, prin care s-au examinat obiectele ridicate prin procesele verbale de cercetare la fața locului din 12.11.2025 (f.d.55-57 vol I).

7.6. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că aces tea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpaților.

7.7. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii

și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui *Boțu Ruslan* au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod Penal, ”huliganismul” după indicii „ *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”, în baza art. 188 alin. (2) lit. e) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii ”*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate săvârşit cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă ”* și în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii *”Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane*”. Acțiunile inculpaților *Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav* au fost încadrate juridic în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii *”Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane”*. Iar acțiunile lui *Cibotari Ion* au fost încădrate în prevederile art. 199 alin. (1) Cod Penal, ”Dobândirea sau comercializarea bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală” după indicii „ *comercializarea, fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală*”.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpaților , oferite în instanţa de judecată, care de altfel au recunoscut integral vina în comiterea faptei, oferind detalii semnificante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpați cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra.*

7.8. ***Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală***, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

7.9.1. Instanța de judecată, reține faptul că, infracțiunea prevăzute de art. 287 din Codul penal, ce i se incriminează inculpatului Boțu Ruslan, este plasată de către legiuitor în Capitolul XIII „Infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice”, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 287 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică. Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.287 din Codul penal, se realizează prin următoarele acțiuni, și anume: a) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; b) acțiuni care încalcă ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; c) încălcarea ordinii publice, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Prin acțiuni care încalcă *ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc.

Sub *obrăznicie deosebită* se înțeleg acțiunile de încălcare a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor etc.

La fel, acțiunile de huliganism sânt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea ordinii publice. Huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, însă nu neapărat întrun loc public. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot înfăptui și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Alin.3 al art.287 Cod penal, prevede în calitate de circumstanțe calificative săvârșirea acțiunilor huliganice cu aplicarea sau încercarea aplicării armei de foc, a cuțitelor, boxelor sau a altor arme albe, precum și a obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit art.131 din Codul penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă:

a) într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului;

b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvîrșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane;

c) într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane;

d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante;

e) prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

În temeiul art.134[7] din Codul penal, prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile clădirii, ale terenului, ale străzii ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc comercial, cultural, educațional, de divertisment, de recreație sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului.

Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat, deoarece un astfel de pretext este în totală necorespundere cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta.

Instanța de judecată, la examinarea prezentei cauze penale, ce are ca obiect infracțiunea de huliganism, urmează a ține cont de faptul că comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică indubitabil inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, de consecințele acestora și de survenirea acestora.

Subiectul infracțiunii de huliganism este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a împlinit vârsta răspunderii penale de 16 ani.

Drept concluzie la cele menționate, instanța de judecată constată că la caz s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Boțu Ruslan de comiterea infracțiunii de huliganism agravat prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod Penal, ”huliganismul” după indicii „ *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”*.

7.9.2. *Instanța de judecată reține* că infracțiunea imputată inculpaților ***Boțu Ruslan***, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, ***Goncear Ghenadie***, în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, și ***Tricolici Stanislav***, în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul VI al Părții speciale a Codului penal – „Infracțiuni contra patrimoniului”.

Obiectul juridic special al infracţiunii este unul complex, din care *obiectul juridic principal*, format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile şi *obiectul juridic secundar*, format din relaţii sociale cu privire la sănătatea persoanei (în contextul recepţionării de către victimă a prejudiciilor aduse integrităţii corporale şi a sănătăţii prin aplicarea violenţei) şi libertatea psihică a persoanei (în situaţia când aceasta a fost ameninţată cu aplicarea acestei violenţe periculoase, la caz prin utilizarea unor obiecte în calitate de armă).

Obiectul material al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, obiectele sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa căruia victima îşi exercita dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracţiunii.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică agresată, adică de Cușnir Iurie pe epizodul din 11.10.2025 și Guzun Oleg pe epizodul din 11.11.2025, care se atestă atât prin probele enunţate recent, cât şi prin rapoartele de expertiză medico-legală care indică asupra leziunilor provocate acestuia.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Boțu Ruslan, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 2 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea principală de sustragere sau tentativă de sustragere a bunurilor şi b) acţiunea adiacentă ce constă în atacul săvârşit asupra unei persoane, însoţit alternativ de ameninţarea cu aplicarea violenţei periculoase pentru viaţa şi sănătatea persoanei.

Cu privire la condiţiile atacului, instanţa reţine atât din argumentele expuse anterior, cât şi din faptul că potrivit raportului de expertiză medico-legală, victimelor i-au fost cauzate excoriaţii anume în rezultatul aplicării loviturilor şi în circumstanţele indicate, adică în momentul săvârşirii infracţiunii, denotă că atacul a existat s-a manifestat atât prin violenţă, care provocat vătămare ușoară a integrității corporale.

În continuare, prin „violenţă periculoasă” se înţelege în sensul infracţiunii orice vătămare intenţionată gravă ori medie, prevăzute de art.151 şi 152 din Codul penal, opinie susţinută în scopul unificării practicii judiciare corecte şi de Curtea Supremă de Justiţie, prin recomandarea nr. 51 cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) din Codul penal, adică tâlhăria însoţită de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate.

Aşadar, instanţa reţine corect încadrarea juridică conform art. 188 în forma expusă la alin. (2) lit. b) şi e) din Codul penal, or fapta pe epizodul cu partea vătămată Guzun Oleg a fost comisă de mai multe persoane, iar fapta pe epizodul cu partea vătămată Cușnir Iurie la săvârşirea infracţiunii a fost utilizat un lemn, care în conformitate cu prevederile art.129 alin.(2) Cod penal, este asimilată armei.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de tâlhărie face parte din rândul infracţiunilor formale şi se consideră consumată în speţă din momentul săvârşirii atacului însoţit de ameninţarea cu aplicarea violenţei periculoase pentru viaţa şi sănătatea persoanei, indiferent de momentul deposedării şi imposedării bunurilor sustrase, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de tîlhărie este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă

administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra* denotă prezenţa unei intenţii directe comune și unice la săvârșirea infracţiunii de către inculpaţii Boțu Ruslan, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanţa atestă că inculpatul Boțu Ruslan a fost identificat, prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog (vol.II, f.d.190) şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

La fel, inculpatul Goncear Ghenadie a fost identificat prin buletinul de identitate, fiind născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog (vol.II, f.d.88) şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

La fel, inculpatul Tricolici Stanislav a fost identificat, fiind născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog (vol.II, f.d.56) şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului *Boțu Ruslan* au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod Penal, ”huliganismul” după indicii „ *huliganismul agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiune săvârșită cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”, în baza art. 188 alin. (2) lit. e) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii ”*Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate săvârşit cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă ”* și în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii *”Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane*”, iar acțiunile inculpaților *Goncear Ghenadie şi Tricolici Stanislav* au fost încadrate juridic în baza art. 188 alin. (2) lit. b) Cod Penal ”Tâlhăria” după indicii *”Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, săvârşită, de mai multe persoane”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestora sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiuni constatate.

7.9.3. Instanța de judecată reține faptul că, infracțiunea ce i se incriminează inculpatului Cebotari Ion în temeiul art. 199 alin. (1) din Codul penal*,* instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, format din relațiile sociale cu privire la reîntoarcerea în masa patrimonială a bunurilor care au fost extrase pe cale infracțională din cadrul acesteia.

La fel, *obiectul juridic secundar* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la identificarea și sancționarea infracțiunilor, iar *obiectul material* al infracțiunii îl formează bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, și care au fost obținute nemijlocit pe cale criminală *(infracţională)*, adică au fost obținute de pe urma comiterii sustragerii.

Necesitatea apărării penale a patrimoniului împotriva acestei fapte prevăzute la art. 199 din Codul penal este evidentă, deoarece cei care comit sustrageri sunt şi mai motivaţi sau chiar stimulaţi într-un fel de existenţa posibilităţii reale de a introduce în circulaţie surplusul de bunuri pe care le-au sustras, iar de asemenea, fapta, prevăzută la art.199 din Codul penal, duce la înavuţirea ilicită a făptuitorului, care nu contribuie prin muncă la crearea bunurilor respective.

La fel, instanţa relevă interdependenţa dintre infracţiunea primară şi cea incriminată în speţă, or conexitatea dintre aceste infracţiuni succesive, denumită conexitate de corelaţie, priveşte, de exemplu, majoritatea infracţiunilor contra patrimoniului, pe de o parte, şi respectiv infracţiunea de dobândire sau comercializare a bunurilor obţinute cu bună ştiinţă pe cale criminală *(care este un caz special de favorizare, incriminat la art.199 din Codul penal)*.

Menţiunea cu privire la obiectul material, însoţită de o caracterizare socială succintă – *"bunurile despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală"* – făcută în dispoziţia normei penale speciale, este suficientă pentru a deosebi valoarea socială lezată prin infracţiunea, prevăzută de această normă, de valorile sociale constituind *"bunurile altei persoane"* lezate prin alte fapte contra patrimoniului şi apărate prin incriminarea acestor fapte.

Sub aspectul *laturii obiective,* iniţiativa întreprinsă de Cibotari Ion a constatat în fapta prejudiciabilă ce se exprimă în acțiunea materializată prin dobândire şi comercializare.

La rândul său, prin *"dobândire"* se are în vedere primirea în posesie a bunurilor, obţinute pe cale criminală, inclusiv prin cumpărare, primire în dar, primire în schimbul altui bun, primire în contul unei datorii sau sub orice altă formă de primire în posesie, *gratuită* sau oneroasă, semn realizat atât prin luarea gratuită a bunurilor, pentru a fi înstrăinate ulterior, cât şi prin remunerarea sa pentru serviciile sale.

La rândul său, prin *„comercializare"* se înţelege faptul transmiterii în posesia altuia a bunurilor obținute pe cale criminală, gratuită sau oneroasă, sub orice formă *(vânzare, transmitere în contul reparării prejudiciului cauzat altei persoane, amanetare etc.)*.

O cerință esențială, care ține de latura obiectivă a infracțiunii examinate, este ca acțiunea de dobândire să fie săvârșită fără o promisiune prealabilă, care se va considera astfel, în condiţiile dacă făptuitorul a acționat fără să-și dea dinainte acordul la comiterea acestora.

Deci, persoanelor care obțin nemijlocit pe cale criminală bunurile respective, fiind prezumaţi fătpuitorii, în privinţa cărora, cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, subiectul care dobândește bunurile sustrase, precum şi care le comercializează ulterior, adică Cibotari Ion, nu a promis dinainte dobândirea sau comercializarea acestor bunuri obținute pe cale infracțională, adică din timp, înainte de obţinere sau chiar în timpul săvârşirii infracțiunii *"corelative" (a sustragerii, şantajului, banditismului etc.)*, precum şi nici nu le-a oferit, într-un alt mod, prilejul să mizeze pe un astfel de sprijin.

În speţă, circumstanțele în cauză sunt pe deplin demonstrate prin faptul că inculpatul a dispus totuşi de bunul sustras de Boțu Ruslan, pe care l-a înstrăinat ulterior, urmărind un interes material vădit.

Infracțiunea prevăzută la art. 199 alin. (1) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul comercializării propriu-zise a bunului sustras, care s-a desfăşurat prin transmiterea fizică a mijloacelor băneşti rezultaţi din infracţiunea de sutragere inculpatului Cibotari Ion şi respectiv comercializarea ulterioară a lor, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Aşadar, analizând opiniile exprimate mai sus într-o manieră rezumativă, se poate afirma că săvârşirea infracţiunii de dobândire şi comercializarea a bunurilor, despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală presupune existenţa unor bunuri mobile care au fost scoase din

patrimoniul altei persoane, la caz societăţile comerciale vizate anterior, deoarece s-a constatat cert transmiterea obiectelor sustrase, care nu au fost depistate şi restituite ulterior, care în esenţă constituie un bun determinat şi deşi elementul material al infracţiunii date nu presupune acţiunea de luare a unui bun mobil din posesia sau detenţia altei persoane, el totuşi presupune o astfel de acţiune ca situaţie premisă, ca pe o antecedenţă indispensabilă.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea faptei prejudiciabile prin acţiunile inculpatului Cibotari Ion.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin existenţa interesului personal şi material, pentru ce constată prezenţa scopului de cupiditate la caz, chiar dacă nu repezintă un semn obligatoriu pentru infracţiunea nominalizată, exprimat prin faptul că Cibotari Ion a obţinut o creştere a patrimoniului său, prin obţinerea acestor bunuri de care a dispus, valorificându-le conform năzuinţelor sale şi ale făptuitorilor, pentru ce a fost remunerat.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Cibotari Ion a fost identificat în şedinţă de judecată în baza extrasului din Registrul de stat al Populaţiei (vol.II, f.d.2), fiind născut pe 18.01.2026, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog (vol.II., f.d.5, 7) şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Cibotari Ion** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **199 alin. (1) din Codul penal**, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că a comis dobândirea şi comercializarea, fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, de prevederile art. 199 din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Cibotari Ion sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod Penal, ”Dobândirea sau comercializarea bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală” după indicii „ *comercializarea, fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se ştie că au fost obţinute pe cale criminală*” şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Cibotari Ion la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

8.1. De către acuzatorul de stat Vasile Botnarenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Boțu Ruslan vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal și art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal, art.188 alin.(2) lit.b) Cod penal, su stabilirea unei pedepse pentru comiterea faptei prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal o pedepasă de 2 ani închisoare, pentru comiterea faptei prevăzute de art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal o pedeapsă de 3 ani închisoare, pentru comiterea faptei prevăzute de art.188 alin.(2) lit.d)

Cod penal o pedeapsă de 3 ani închisoare, în baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de pedepsei ai aplica o pedeapsă de 5 ani închisoare, iar în baza art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe ai aplica o pedeaspă definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în centru de detenției pentru minori și tineri.

Recunoașterea inculpatului Cibotari Ion vinovat în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod Penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore.

Recunoașterea inculpaților Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav vinoveți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse pentru fiecare, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsă stabilită fiecăruia să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de art.90 alin.(6) a), b) și c) Cod penal.

Părțile vătămate, *Cușnir Iurie și Guzun Oleg*, au susținut poziția procurorului.

Apărătorul inculpatului Ion Șova care acţionează în interesele inculpatului Cibotari Ion în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, invocând recunoașterea vinovăției, contribuția la descoperirea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale și celelalte circumstanțe personale favorabile inculpatului.

Apărătorul inculpatului Adrian Berezovschi care acționează în interesele inculpatului Goncear Ghenadie în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând recunoașterea integrală a vinovăției, căința sinceră și regretul manifestat pentru fapta comisă.

Reprezentantul legal Goncear Tatiana care acționează în interesele inculpatului minor Goncear Ghenadie susține poziția avocatului său.

Apărătorul inculpatului Constantin Mustea care acţionează în interesele inculpatului Tricolici Stanislav în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse minime, iar în cazul în care instanța va aprecia incidente dispozițiile privind minorii, aplicarea măsurilor educative prevăzute de lege.

Reprezentantul legal Tricolici Iuliana care acționează în interesele inculpatului minor Tricolici Stanislav susține poziția avocatului său.

Apărătorul inculpatului Banu Tudor care acţionează în interesele inculpatului Boțu Ruslan în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, având în vedere vârsta minoră a inculpatului, precum urmează a fi ținut cont și de comportamentul immoral al părții vătămate Guzun Oleg, cît și împrejurările săvârșirii faptei.

Inculpații Boțu Ruslan, Cibotaru Ion, Goncear Ghenadie și Tricolici Stanislav în cadrul ultimului cuvânt au reiterat că le pare rău de cele săvârșite.

8.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri*), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

8.3. Instanța de judecată reține că, gravitatea infracţiuniilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal și art.287 alin.(3) Cod penal, săvârşite de către inculpatul Boțu Ruslan, conform art.16 din Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată constată că inculpatul Boțu Ruslan a comis infracțiunea în prezența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin.(1) lit.a) Cod penal și anume săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiunie care au relevanță pentru cauză, or anterior inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii contra patrimoniului.

Totodată se constată că, în rechizitoriu nu este indicată circumstanţa atenuantă prevăzute de art.76 alin.(1) lit.g) Cod penal, ilegalitatea sau imoralitatea acţiunilor victimei, dacă ele au provocat infracţiunea, cu atoate acestea instanța de judecată ține să menționeze că aceasta a fost invocată de partea apărării. Mai mult se constată că infracțiunea pe epizodul cu partea vătămată a fost comisă de către inculpat în stare de ebrietate care a fost provocată de partea vătămată Guzun Oleg, or ultimul cunoscînd că inculpații sunt minori, le-a procurat acestora băuturi alcoolice.

La caz umează a fi reținut faptul că inculpatul Boțu Ruslan la data comiterii faptelor nu avea împlinită vîrsta de 18 ani, fiind minor, iar acest fapt constituie o circumstanță excepțională prevăzută de art. 79 alin. (1) din Codul penal, adică *“ Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională”*.

Ce ține de personalitatea inculpatului Boțu Ruslan se reține că accesta la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător (f.d.191, vol.I), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.193, 195, vol.I), anterior a fost atras la răspundere penală (f.d.196, 200-203, vol.I), iar faptele au fost comise în perioada de probațiune, precum și faptul că a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional (Vătămarea integrității corporale), sancțiunea nefiind executată (f.d.197, vol.I).

Potrivit Referatului preverențial de evaluare psihologică din 09.02.2026, rezultă că, posibilitatea repetării săvîrșirii unor noi fapte ilicite este sporită. Minorul are un nivel scăzut de responsabilizare, dar un grad sporit de predispunere spre comiterea altor infracțiuni (f.d.206-209, vol.I).

În continuare, instanţa susţine că conform art.475 Cod de procedură penală, (1) În cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale privind minorii, afară de circumstanţele prevăzute în art.96, urmează a se stabili: 1) vîrsta minorului (ziua, luna, anul naşterii); 2) condiţiile în care trăieşte şi este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă şi psihologică a lui, particularităţile caracterului şi temperamentului, interesele şi necesităţile lui; 3) influenţa adulţilor sau a altor minori asupra minorului; 4) cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii. (3) Pentru circumstanţele prevăzute în prezentul articol organul de urmărire penală, procurorul sau, după caz, instanţa de judecată dispune întocmirea referatului presentinţial de evaluare psihosocială a minorului.

Potrivit art.485 Cod de procedură penală, (1) La adoptarea sentinţei în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art.385, instanţa de judecată urmează să examineze posibilitatea liberării de pedeapsa penală a minorului în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal sau suspendării condiţionate a executării pedepsei de către minor conform dispoziţiilor art.90 din Codul penal.

Potrivit art.93 Codul penal, *minorii condamnaţi pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare, mai puţin grave sau grave sînt liberaţi de pedeapsă de către instanţa de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ prevăzute la art.104*.

Iar art.104 Cod penal, prevede că, *(1) Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu art.54 sau de pedeapsă penală în conformitate cu art.93 li se aplică următoarele măsuri de constrîngere cu caracter educativ: a) avertismentul; b) încredinţarea minorului pentru supraveghere părinţilor, persoanelor care îi înlocuiesc sau organelor specializate de stat; c) obligarea minorului să repare daunele cauzate. La aplicarea acestei măsuri se ia în considerare starea materială a minorului; d) obligarea minorului de a urma un curs de reabilitare psihologică; e) obligarea minorului de a urma cursul de învăţămînt obligatoriu; f) obligarea minorului de a participa la un program probaţional; g) obligarea minorului de a urma un curs de calificare profesională. (2) Enumerarea de la alin.(1) are un caracter exhaustiv. (3) Minorului îi pot fi aplicate concomitent cîteva măsuri de constrîngere cu caracter educativ. (4) În cazul eschivării sistematice a minorului de la măsurile de constrîngere cu caracter educativ, la propunerea organului de stat specializat, procurorul anulează măsurile aplicate şi trimite cauza în instanţa de judecată, iar în cazul în care măsurile respective au fost stabilite de către instanţa de judecată, aceasta le anulează şi dispune trimiterea cauzei penale la procuror sau, după caz, stabileşte o pedeapsă prevăzută de lege pentru fapta săvîrşită. (5) Măsurile de constrîngere cu caracter educativ se aplică minorilor pînă la atingerea majoratului, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei săvîrşite.*

Totodată potrivit pct.17 din Ansamblul regulilor minime ale Naţiunilor Unite cu privire la administrarea justiţiei pentru minori (Regulile de la Beijing), care prevede că,– Decizia autorităţii competente trebuie să se inspire din următoarele principii: a) *Decizia trebuie să fie întotdeauna direct proporţională nu numai cu circumstanţele şi gravitatea delictului, dar şi cu circumstanţele şi nevoile delincventului ca şi cu nevoile societăţii;* b*) Nu se vor aduce restricţii libertăţii personale a minorului – iar limitarea lor la minimum – se va face după un examen minuţios; c) Privarea de libertate individuală nu se va aplica decât dacă minorul este considerat vinovat de săvârşirea unui delict împotriva unei alte persoane, sau în recidivă, sau dacă nu există altă soluţie convenabilă; d) Bunăstarea minorului trebuie să fie criteriul determinant în examinarea cazului său.*

În contextul celor menționate instanța de judecată reține că, inculpatul Boțu Ruslan nu este la prima abatere de lege, anterior a mai comis infracțiuni, se află în perioada de probațiune, prin urmare instanța de judecată nu constată temeiuri de a elibera inculpatului de la răspunderea penală în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 10 ani. Iar art.287 alin.(3) Cod penal, stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani

Iar potrivit art.70 alin.(3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa închisorii în cuantum minim și maxim *de până la 5 ani.* Iar pentru art.287 alin.(3) Cod penal, se modifică pentru pedeapsa închisorii în cuantum minim 3 ani și maxim *de până la 3 ani și 6 luni.*

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a

recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) și 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani și 9 luni. Iar limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) și 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoare de la 3 luni până la 2 ani 9 luni și 22 zile**.**

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului Boțu Ruslan, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.* Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Aşadar, instanţa va aplica inculpatului Boțu Ruslan pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.e) din Codul penal (pe epizodul cu partea vătămată Cușnir Iurie din 11.10.2025), ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Codul penal, art. 70 alin.(3), art.78 și art.79 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.d) din Codul penal (pe epizodul cu partea vătămată Guzun Oleg din 11.11.2025), ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Codul penal, art. 70 alin.(3), art.78 și art.79 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) din Codul penal, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Codul penal, art. 70 alin.(3), art.78 și art.79 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an

Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa consideră necesar să îi stabilească lui Boțu Ruslan o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art.85 alin.(1) și (3) din Codul penal, *dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin*

noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani şi în privinţa minorilor – termenul de 15 ani. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentinţe trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrşirea unei noi infracţiuni şi decît partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentinţa anterioară a instanţei de judecată.

La caz instanța de judecată reține că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 05 noiembrie 2024, Boțu Ruslan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (1) și art. 192[1] Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal și stabilirea unui termen de probă de 1 (un) an.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul penal, pentru cumulul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa îi va stabili lui Boțu Ruslan o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului pentru comiterea unei infracțiuni de un minor, în conformitate cu art. 72 alin. (3) și (5) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, de tip semiînchis.

În continuare ce ține de inculpatul Boțu Ruslan instanța de judecată reține că, în privința acestuia nu constată temeiuri de ai fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, or acestuia deja i-a fost acordat o șansă prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 05 noiembrie 2024, iar acesta nu a facut concluziile de rigoare.

În acest context instanţa consideră că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Boțu Ruslan a prevederile art. 90[1] din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracţiuni, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei, astfel că prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90[1] din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Boțu Ruslan , pericolul social al infracțiunii săvârșite, care este unul sporit, de vârsta pe care o are inculpatul, precum și faptul că partea vătămată nu are careva pretenții materiale sau morale, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc parțial fără izolarea sa de societate, cu suspendarea parţială a executării a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil, dar totodată reieşind din gravitatea infracţiunii comise, acesta urmează să execute parţial sancţiunea aplicată cu detenţie în centrul de detenţie pentru minori şi tineri.

Aşadar, instanţa reţine că instituţia suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii împotriva Ungariei, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski împotriva Poloniei, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenţiei, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou împotriva Ciprului, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare în privinţa inculpatului Boţu Ruslan, acesta urmând să execute pedeapsa cu închisoare reduse cu 1 an și 6 luni, adică pentru o perioadă de 2 ani, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare, iar restul pedepsei în cuantum de 1 an și 6 luni se va suspenda condiţionat, pe o perioadă de probaţiune de 2 ani.

De asemenea, în conformitate cu prevederile alin. (5) din art. 90^1 al Codului penal, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga pe Boțu Ruslan, ca în conformitate cu art. 90 alin. (6) pct. a), b) și g) din Codul penal, în perioada de probaţiune: să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; să participe la programe probaţionale.

În subsidiar, instanţa explică inculpatului Boțu Ruslan că, reieşind din prevederile art. 90^1 alin. (6) şi (7) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată sau încalcă în mod sistematic obligaţiile stabilite, instanţa de judecată îi stabileşte o pedeapsă în condiţiile art. 85 dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (7) din prezentul articol.

Respectiv, ultimul articol stipulează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată uşoară sau mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare se soluţionează de către instanţa de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Concomitent, reieşind din faptul condamnării inculpatului la o pedeapsă cu închisoare, care urmează a fi executată parțial, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Boțu Ruslan se va calcula din momentul reținerii sale.

8.4. Instanța de judecată reține că, gravitatea infracţiuni prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, săvârşite de către inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, conform art.16 din Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată constată că inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie au comis infracțiunea în lipsa circumstanței agravante prevăzute de art. 77 Cod penal.

Totodată se constată că, în rechizitoriu nu este indicată circumstanţa atenuantă prevăzute de art.76 alin.(1) lit.g) Cod penal, ilegalitatea sau imoralitatea acţiunilor victimei, dacă ele au

provocat infracţiunea, cu atoate acestea instanța de judecată ține să menționeze că aceasta au fost invocate de partea apărării. Mai mult se constată că infracțiunea a fost comisă de către inculpații în stare de ebrietate care a fost provocată de partea vătămată Guzun Oleg, or ultimul cunoscînd că inculpații sunt minori, le-a procurat acestora băuturi alcoolice.

La caz umează a fi reținut faptul că inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie la data comiterii faptelor nu avea împlinită vîrsta de 18 ani, fiind minori, iar acest fapt constituie o circumstanță excepțională prevăzută de art. 79 alin. (1) din Codul penal, adică *“ Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională”*.

Ce ține de personalitatea inculpatului Tricolici Stanislav se reține că accesta la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător (f.d.57, vol.II), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.59-60, vol.II), anterior nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională (f.d.61, 62, vol.II).

Potrivit Referatului preverențial de evaluare psihologică a inculpatului Tricolici Stanislav din 02.02.2026, rezultă că, posibilitatea repetării săvîrșirii unor noi fapte ilicite este sporită. Astfel, în situația în care instanța va aprecia posibilitatea aplicării unei sancțiuni neprivative de liberate, se consideră oportun includerea minorului în programe probaționale axate pe asumarea responsabilității prersoanale, dezvoltarea autocontrolului și gestionarea influenței anturajului (f.d.64-68, vol.II).

Ce ține de personalitatea inculpatului Goncear Ghenadie se reține că accesta la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.91-92, vol.II), anterior nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională (f.d.99,100, vol.II).

Potrivit Referatului preverențial de evaluare psihologică a inculpatului Goncear Ghenadie din 09.02.2026, rezultă că, posibilitatea repetării săvîrșirii unor noi fapte ilicite este mică. Comportamentul manifestat apare în contextul unor factori sociali nefavorabili, fără a se evidenția trăsături stabile de personalitate cu caracter infracțional. Astfel, în situația în care instanța de judecată va aprecia posibilitatea aplicării unei sancțiuni neprivative de libertate, în vederea eficientizării procesului de integrare socială a minorului, consideră oportună implicarea subiectului în programe probaționale pentru a facilita schimbarea comportamentului și reintegrarea cu succes în societate (f.d.95-97, vol.II).

Astfel, reieșind din prevederile art.475 Cod de procedură penală, art.485 Cod de procedură penală, avînd în vedere rolul inclupaților la comiterea infracțiuni, instanța de judecată nu constată temeiuri de a elibera inculpaților de la răspunderea penală în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 188 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 10 ani.

Iar potrivit art.70 alin.(3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa închisorii în cuantum minim și maxim *de până la 5 ani.*

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a

recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) și 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani și 9 luni.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.* Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Aşadar, instanţa va aplica inculpaților Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal (pe epizodul cu partea vătămată Guzun Oleg din 11.11.2025), ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Codul penal, art. 70 alin.(3), art.78 și art.79 alin.(1) Cod penal, pentru fiecare, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaților Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie pentru comiterea unei infracțiuni de un minor, în conformitate cu art. 72 alin. (3) și (5) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, de tip semiînchis.

În continuare, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de

persoana celui vinovat, instanţa de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpaților Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, care au comis o infracţiune gravă, sunt minori, anterior nu au fost atrași la răspundere penală şi în opinia instanţei, nu prezintă în continuare un pericol, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea lui Tricolici Stanislav și lui Goncear Ghenadie poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării condiţionate a executării pedepsei în privinţa lui Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, pe un termen de 1 an fiecare, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga pe Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a), b), g) din Codul penal, ca în termenul de probă:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

-să anunțe în scris , în prealabil , despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

În subsidiar, instanţa explică condamnaţilor că, reieşind din provederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligaţia de a repara dauna cauzată instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată, instanţa de judecată îi va stabili o pedeapsă în condiţiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei se va soluţiona de către instanţa de judecată.

Concomitent, reieşind din faptul suspendării condiţionate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

8.5. Instanța de judecată reține că, gravitatea infracţiuni prevăzute de art.199 alin. (1) Cod penal, săvârşit de către inculpatul Cibotari Ion, conform art.16 din Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Instanța de judecată constată că inculpatul Cibotari Ion a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, dar în prezența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin.(1) lit.a) Cod penal și anume săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiunie care au relevanță pentru cauză, or anterior inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii contra patrimoniului.

Ce ține de personalitatea inculpatului Cibotari Ion se reține că accesta la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător (f.d.191, vol.I), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.5, 7, vol.II), anterior a fost atras la răspundere penală (f.d.10-11, 17-24, vol.II), faptul că a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea a 7 contravenției fiind stabilite sancțiuni sub formă de amendă, care pînă în prezent nu au fost executate (f.d.29, vol.I).

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 199 alin. (1) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 10 ani. Iar art.287 alin.(3) Cod penal, stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 750 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 180 de ore.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 (art.64 alin.(3) CP) la 562 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 90 la 135 de ore.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de muncă neremuneartă în folosul comunității, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului, or pedeapsă solicitată de inculpat și apărător sub formă de amendă nu-și va produce efectul, mai mul cu atît inculpatul pînă nu a executat sancțiunile contravenționale sub formă de amendă.

Mai mult este de menționat că, inculpatul nu este angajat în cîmpul muncii, iar aplicarea unei sancțiunii vor duce la pornirea altor proceduri prevăzute de art.64 Cod penal.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Cibotari Ion a pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunităţii în cuantum de 120 de ore.

De asemenea, instanța va informa inculpatul Cibotari Ion că potrivit prevederilor 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii

judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Concomitent, reieşind aplicării unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Cibotari Ion se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la măsura preventivă.

9.1. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, la pronunțarea sentinței instanța este obligată să se pronunțe asupra măsurii preventive aplicate inculpatului ori asupra necesității aplicării unei asemenea măsuri până la rămânerea definitivă a sentinței.

9.2. În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat aplicarea în privința inculpatului Cibotari Ion a măsurii preventive – obligația de a nu părăsi localitatea până la rămânerea definitivă a sentinței.

9.3. Examinând materialele cauzei, instanța constată că până la pronunțarea prezentei sentințe în privința inculpatului nu a fost aplicată nicio măsură preventivă.

9.4. Potrivit art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea părților, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea, revocarea ori menținerea măsurii preventive, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și de necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și a executării hotărârii judecătorești.

9.5. Având în vedere gravitatea infracțiunii pentru care inculpatul Boțu Ruslan a fost condamnat, natura și cuantumul pedepsei aplicate, precum și necesitatea asigurării executării sentinței, instanța apreciază că aplicarea măsurii preventive – obligația de a nu părăsi localitatea – până la rămânerea definitivă a sentinței este necesară, suficientă și proporțională scopului urmărit, nefiind necesară aplicarea unei măsuri preventive mai restrictive

Cu privire la cheltuieli judiciare.

10.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vasile Botnarenco a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 1216 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpați.

10.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de constatare nr.202526P0100 din 24.10.2025, efectuat pe numele lui Cușnir Iurie se atestă cheltuieli în sumă totală de 128 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (vol.I, f.d.63-64), raportului de constatare nr.202526P0098 din 24.10.2025, efectuat pe numele lui Spataru Piotr se atestă cheltuieli în sumă totală de 128 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (vol.I, f.d.66-67), raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0120 din 17.11.2025, efectuat pe numele lui Spataru Piotr se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (vol.I, f.d.74-75), potrivit raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0119 din 27.11.2025, efectuat pe numele lui Cușnir Iurie, se atestă cheltuieli în sumă de 320 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (vol.I, f.d.83-84), iar potrivit raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0122 din 26.11.2025, efectuat pe

numele lui Guzun Oleg se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (vol.I, f.d.106-107).

10.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1), (2) şi (7) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Reieșind din cele mneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpaților au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

10.4. Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale, instanţa de judecată va admite cerinţa acuzatorului de stat și va încasa din contul inculpatului Boțu Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 896 lei, pentru efectuarea raportului de constatare nr.202526P0100 din 24.10.2025, efectuat pe numele lui Cușnir Iurie, a raportului de constatare nr.202526P0098 din 24.10.2025, efectuat pe numele lui Spataru Piotr, a raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0120 din 17.11.2025, efectuat pe numele lui Spataru Piotr și a raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0119 din 27.11.2025, efectuat pe numele lui Cușnir Iurie.

10.5. Totodată, avînd în vederea că, inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie sunt minori, nu dispun de surse financiare, instanța de judecată consideră că cheltuielile de judecată urmează a fi încasate din contul reprezentanților legali ai inculpaților.

Astfel instanța de judecată va dispune încasarea în mod solidar de la Boțu Ruslan, Goncear Tatiana și Tricolici Iuliana, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală judiciară nr. 202526D0122 din 26.11.2025, efectuat pe numele lui Guzun Oleg.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

11.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

11.2. Instanţa statuează cu referire la corpurile delicte că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1) şi 3) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

11.3. În acest caz, uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora.

11.4. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în copii, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată.

11.5. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpurile delicte:un telefon mobil de model Redmi, de culoare neagră, două cartele SIM, una de la compania „Moldtelecom”, iar cealaltă de la compania „Orange”, o husă din silicon, două carduri bancare, unul emis de BC „MAIB” cu nr. 5397020060600564 și unul emis de BC „Moldindconbank” cu nr. 3188940350531539, a se restitui părții vătămate Oleg Guzun, iar un pachet gol de țigări cu denumirea „Chesterfield”, a se nimici, după rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la latura civilă.

12.1. În contextul dezbaterilor judiciare, instanţa notează că de către acuzarea de stat a fost solicitată admiterea acţiuni civile înaintată de partea vătămată Cușnir Iurie și Guzun Oleg, în privinţa cărora, partea apărării și inculpații s-au expus în partea respingerii pretențiilor materiale.

12.2. Instanţa constată că în baza cererii personale, prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală din 14 noiembrie 2025, a fost recunoscut în calitate de parte civilă Cușnir Iurie, iar în ședința de judecată a solicitat a invocat că i-a fost cauzat un prejudiciu de 4900 lei.

Tot prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală din 17 noiembrie 2025, a fost recunoscut în calitate de parte civilă Guzun Oleg, iar în ședința de judecată a solicitat a invocat că i-a fost cauzat un prejudiciu de 4450 lei.

12.3. Conform art. 81 alin. (1) din Codul de procedură penală, în procesul penal, succesor al victimei, al părţii vătămate sau al părţii civile este recunoscută una dintre rudele ei apropiate care a manifestat dorinţa să exercite drepturile şi obligaţiile victimei sau părţii vătămate decedate sau care, în urma infracţiunii, a pierdut capacitatea de a-şi exprima conştient voinţa. Succesor al victimei, al părţii vătămate sau al părţii civile nu poate fi recunoscută ruda ei apropiată căreia i se incumbă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral victimei sau părţii vătămate.

În continuare, în drept, instanța reține că în conformitate cu art.219 din Codul de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (7) În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acţiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) și alin.(3) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă. (3) În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc *(despăgubire)*, stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

12.4. Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

Cât privește *prima condiție*, instanța consemnează în plan obiectiv că, infracțiunea lezează relațiile sociale și valorile apărate de legea penală și poate provoca un prejudiciu moral și/sau material, iar în raport cu a *doua condiţie* reparaţia prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită doar atunci când între fapta ilicită şi prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect (caracterul indirect al nexului cauzal neechivalând cu un prejudiciu indirect).

La fel se consideră întrunită a *treia condiție*, potrivit căreia instanța relevă că este necesar ca prejudiciul să aibă o întindere determinată. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate și poate fi evaluat, ceea ce impune ca acţiunea civilă să fie exercitată pentru repararea unui prejudiciu cuantificat.

Cu referire la a *patra condiție*, denotă că până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și/sau partea civilă nu a confirmat acest lucru.

În sfârșit, cea de-a *cincea condiție* presupune că persoana fizică sau juridică care a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal fiind recunoscută în calitate de parte civilă şi are dreptul la repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit, în virtutea principiului disponibilității și prin prisma art. 62 alin. (1) pct. 18) din Codul de procedură penală, poate să renunţe la acţiunea civilă în orice etapă a procesului penal, dacă legea permite.

12.5. Astfel, instanţa conchide că a existat un prejudiciu material cauzat prin infracţiune, care s-a răsfrânt în contextul sustragerii de către inculpatul Boțu Ruslan a bunurilor lui Cușnir Iurie, instanța de judecată va admite pretenția lui Cușnir Iurie și va dispune încasarea din contul lui inculpatului Boțu Ruslan în beneficiul lui Cușnir Iurie a prejudiciului material în mărime de 4900 lei.

La fel, instanţa conchide că a existat un prejudiciu material cauzat prin infracţiune, care s-a răsfrânt în contextul sustragerii de către inculpații Boțu Ruslan, Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie a bunurilor lui Guzun Oleg.

Totodată, având în vedere faptul că, inculpații Tricolici Stanislav și Goncear Ghenadie sunt minori și nu au careva sursă de venit, instanța de judecată va dispune încasarea în mod solidar din contul lui inculpatului Boțu Ruslan și a reprezentanților legali Goncear Tatiana și Tricolici Iuliana în beneficiul lui Guzun Oleg a prejudiciului material în mărime de 4450 lei.

13. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67, 70, 79,80^1, 84, 85, 90, 90^1 din Codul penal, articolelor 227-229, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 437 alin. (1) pct. 1^4) şi 485 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Boțu Ruslan** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, şi se condamnă, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1), 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Boțu Ruslan** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, şi se condamnă, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1), 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Boțu Ruslan** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, şi se condamnă, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1), 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i se stabilește Boțu Ruslan o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin prezenta sentință cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 05 noiembrie 2024, i se stabilește definitiv lui Botu Ruslan pedeapsa de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90^1 din Codul penal, Boțu Ruslan va executa pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis, iar executarea restului pedepsei aplicate cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, se suspendă parţial pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90^1 alin. (5) din Codul penal, se obligă Boțu Rsulan ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale.

Controlul asupra executării de către Boțu Ruslan a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul de executare a pedepsei în privinţa lui Boțu Ruslan se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe și reținerii condamnatului.

Se aplică în privința lui Boțu Ruslan măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitate, care se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Se recunoaște vinovat **Goncear Ghenadie** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, şi se condamnă, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1), 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Goncear Ghenadie pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, se obligă Goncear Ghenadie, ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale,

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Goncear Ghenadie se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Controlul asupra executării de către Goncear Ghenadie a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se recunoaște vinovat **Tricolici Stanislav** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, şi se condamnă, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1), 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare pedepsei în centrul de detenţie pentru minori şi tineri de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Tricolici Stanislav pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, se obligă Tricolici Stanislav, ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale,

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Tricolici Stanislav se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Controlul asupra executării de către Tricolici Stanislav a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se recunoaște vinovat Cibotari Ion se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Cibotari Ion se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Cibotari Ion va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Cibotari Ion că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Cibotari Ion a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Boțu Ruslan, în beneficiul statului suma de 869 (opt sute nouăzeci și șase) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se încasează în mod solidar de la Boțu Ruslan, Goncear Tatiana cu IDNP 2008047002568 și Tricolici Iuliana cu IDNP 0992910476320, în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Se încasează de la Boțu Ruslan în beneficiul părții vătămate Cușnir Iurie, prejudicial material în cuantum de 4900 (patru mii nouă sute) lei.

Se încasează în mod solidar de la Boțu Ruslan, Goncear Tatiana cu IDNP 2008047002568 și Tricolici Iuliana cu IDNP 0992910476320 în beneficiul părții vătămate Guzun Oleg, prejudicial material în cuantum de 4450 (patru mii patru sute cincizeci) lei.

Corpurile delicte – un telefon mobil de model Redmi, de culoare neagră, două cartele SIM, una de la compania „Moldtelecom”, iar cealaltă de la compania „Orange”, o husă din

silicon, două carduri bancare, unul emis de BC „MAIB” cu nr. 5397020060600564 și unul emis de BC „Moldindconbank” cu nr. 3188940350531539, a se restitui proprietarului părții vătămate Oleg Guzun, iar un pachet gol de țigări cu denumirea „Chesterfield”, de nimicit, după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**